

Man gik derpaa til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag: Første Behandling af „Forslag til Lov om Afgifter af frivillige Auktioner over Handelsvarer“.

(Lovudkastet findes i Tillæg A, Sp. 775 ff.)

Steenstrup: Jeg troer, det maa erkjendes, at der i § 1 af det foreliggende Lovudkast er benyttet et Udtryk, som meget let vil kunne misforstaaes, thi istedetfor at der i den nu gjældende Lov staaer: „Salair ved frivillige Auktioner“, staaer der her i § 1: „Afgift til Statskassen“; men dersom Loven indkommer i denne Form, troer jeg, det er klart, at Auktionssalair, forsaavidt det endnu tilkommer Retsbetjente, ikke kan siges at være affastet ved den. Der staaer henimod Slutningen af Paragraphen, at „alle i Anledning af sige Auktioner hidtil paabudne Afgifter til Statskassen og Fattigvæsenet“ bortfalde, men der er ikke talt om Afgiften til Retsbetjente. Det er naturligviis klart, at Meningen er, at det almindelige Auktionssalair skulde være affastet, men jeg troer, som sagt, det vil være nødvendigt at foretage en Forandring ved Udtrykket, som rimeligviis er kommet frem, fordi man har villet bruge et dansk Ord istedetfor Udtrykket „Salair“. — Siden jeg har Ordet, skal jeg endnu tillade mig at gjøre nogle ganske enkelte Bemærkninger. Udtrykket „frivillige Auktioner“ vil naturligviis i Fremtiden forstaaes paa samme Maade, hvorpaa det hidtil er forstaaet, men naar Salairet bliver saa ubetydeligt, som efter Udcastet er foreslaaet, troer jeg rigtignok, dette i Pragis vil medføre, at mange Auktioner ville komme ind under Loven, som ikke kom ind under de tidligere Bestemmelser, fordi der da, som bekendt, var fastsat, at man kun med Hensyn til Varer til et vist Beløb, som gik under Begrebet Groshandel, kunde nyde godt af denne lave Afgift. Enhver Auktion, selv over de største Ubetydeligheder, vil kunne komme ind under denne Lows Afgift. Dette ligger ogsaa i Ordet „Handelsvarer“, hvilket Udtryk ganske vist tid-

ligere er brugt i et mere begrændset Omfang, end det for Fremtiden vil blive, da selv de allermindste Artikler kunne komme ind derunder, og jeg troer saaledes ikke, at man tidligere vilde have kaldet f. Ex. gamle Klæder for Handelsvarer, men naar Loven kommer til at gjælde om Alt, hvad man kan kalde saaledes, selv indtil de ubetydeligste Ting, Ting til 4 β , kan man faae, om end ikke Alt, saa dog saa godt som Alt ind derunder. — Jeg kan ikke nægte, at man, ved at see denne Lov, uvilkaarligt kommer til at tænke paa vort Sportelvæsen i dets Heelhed og paa, at denne lille Side af Sagen, Afgifter i Anledning af frivillige Auktioner over Handelsvarer, har spillet en altsfor stor Rolle i Forhold til vore uhyre store Afgifter i andre Retninger. Det er saaledes forbausende, at det her saa ofte fremdragne Skiftevæsen har kunnet staae saalænge uden at omændres, medens denne i og for sig ubetydelige Afgift saa ofte har været underkastet Forandringer. Jeg seer nok Grunden dertil, idet det nemlig er den, at de Afgifter, som indkomme ved Skifter, bruges til dermed at lønne Statens juridiske Embedsmænd. Disse Afgifter kan man altsaa ikke undvære, men paa den anden Side er det ganske vist, at de hvile med et forfærdeligt Tryk paa den overveiende Deel, og navnlig den fattigere Deel af Befolkningen. Der er Månge, som ene og alene paa Grund af, at et Bo kommer under Skiftebehandling, blive bragte til Bettelstaven.

Runddahl: Jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at der for Færøerne er en særskilt Sportellovgivning, der er navnlig Lov af 29de December 1857, hvori ogsaa det Forhold, som her omtales, nemlig Auktioner over Handelsvarer — der staaer ikke just „frivillige“ — er omhandlet, og hvori der er en særskilt Scala derfor. Jeg antager derfor, at det ikke er Meningen med denne Lov, at den skal forandre den færøske Sportellovgivning, og jeg antager derfor, at det vil være rigtigt, at der bliver tilspjættet til denne Lov, at den ikke gjælder for Færøerne.